

Niels Højland (FP):

Lovforslag nr. L 94 ophavsretsloven: Nr. 1 til nr. 4 er vi direkte modstandere af, nr. 5 og nr. 6 kan vi for så vidt godt støtte, såfremt de stod alene, men den sidste del er i bedste fald overflødig, men mere sandsynligt vil den nok senere skabe et hav af problemer.

Samlet er vores vurdering, at forslaget er kommet for tidligt. Bliver det vedtaget, som det foreligger, vil der efterfølgende blive tale om så betydelige ændringer, at det vil være bedre at vente. De fleste ændringer er der heller ikke behov for at gennemføre hverken nu eller senere. Hvorfor skal der f.eks. ændres i § 13, 14 og 21? Der er ikke noget behov for kollektiv forvaltning på disse eneretsområder, hvor rettighedshaveren fuldt ud har mulighed for at forvalte egne interesser.

Ydermere er der ikke taget højde for, hvordan man skal forholde sig til de allerede eksisterende velfungerende kontraktforhold. I langt de fleste forhold – også ved undervisning – har rettighedshaveren sikret sig ved individuelle aftaler, som også har den fordel, at rettighedshaveren har en tæt kontakt til i dette tilfælde undervisningsinstitutionen.

Nr. 5 og nr. 6 er derimod ganske rimelige, og Fremskridtspartiet er ganske enig i deres berettigelse.

Bemærkningerne til lovforslaget er fornuftige. Der bør ikke være for meget bøvl ved gengivelser af kunstværker i alment oplysende fremstillinger. Her vil en forenkling være på sin rette plads. Når det drejer sig om kopiering i forbindelse med sagsbehandling inden for de offentlige myndigheder, bør problemet også overkommes. Hertil er forslaget udmærket. Ingen grund til al den bøvl, hvis det kan undgås.

Den sidste del af forslaget er utilstrækkeligt bearbejdet og bør sendes direkte tilbage. Alene det, at ordvalget er forskelligt fra direktivet, vil føre til alle mulige rettelser senere. Det kan ingen være tjent med. Der vil opstå diverse tvistigheder omkring det problem, og det vil koste store summer.

Op spørgsmålet er stadig: Er dette forslag overhovedet nødvendigt, eller er det snarere udtryk for en evindelig væg til væg-lovgivning? Ingen eller kun de færreste i administrationen har givet dette lovforslag positive bemærkninger, og når man ser høringssvarene, er der heller ingen, der ligefrem efterlyser forslaget på nuværende tidspunkt og siger noget

positivt om forslaget, men det må vi selvfølgelig se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Men for Fremskridtspartiets vedkommende må vi give udtryk for, at vi i hvert fald ikke, som forslaget ser ud for øjeblikket, kan støtte det.

Erik Voss (EL):

Som det vil være Folketinget bekendt, har Enhedslisten i de løbende debatter om ophavsret og ved vores medvirken til vedtagelsen af selve ophavsretsloven klart markeret, at vores udgangspunkt uden tøven og vaklen vil være ophavsretshaverens interesser over for såvel de private som offentlige interesser.

Vi afviser at stille falske modsætninger op mellem rettighedshaverne og brugerne. Brugere er simpelt hen afhængige af, at rettighedshavernes interesser er i centrum. Det er forudsætningen for, at brugeren får den kvalitet, som brugeren fortjener. Vi tror positivt, at regeringen grundlæggende også har interesse i at forfægte dette synspunkt.

Som udgangspunkt har der siden kulturminister K. Helveg Petersens tid været værnet om rettighedshavernes interesser. Vi vil fra Enhedslistens side både i spørgsmålet om bibliotekernes fremtid og fremtiden på digital- og IT-området sige, at det godt kan være, at tingene bliver mere komplicerede og indviklede, men netop fremtidens mange muligheder for også at misbruge og unddrage rettighedshaverne noget gør, at vi for alt i verden må skærpe den tradition, doktrin, om man vil, på det ophavsretlige område.

Hvad angår det foreliggende lovforslag, så ser det på overfladen ud, som om man her forfægter linjen fra ophavsretsloven. Og dog, den klarhed, vi syntes at man fik ud af selve loven, synes vi i forhold til det her klart trænger til en opstramning. Men når man så læser det med småt, nemlig bemærkningerne, bliver man vågen. I bemærkningerne står der: visse former for midlertidig kopiering af edb-programmer og digitale værker.

Kulturministeren skriver oven i købet, at visse former for kopiering slet ikke kan betragtes i ophavsretlig forstand. Hvad er det, ministeren er ude på i denne her sammenhæng? Er man klar over, at der her kan skabes et grundlæggende brud med selve ophavsretslovens udgangspunkt? Udgangspunktet om eneretten og de begrænsninger, der heri er nøje affattet, nemlig via undtagelsesbestemmelserne, hvor